

Ο παλιός είναι ...πιο σοφός

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Όπως φαίνεται όσο γερνάμε γινόμαστε ολοένα και πιο σοφοί

Με τα χρόνια η σκέψη ωριμάζει

Αθήνα

Τελικά τι γίνεται στο μυαλό ενός ανθρώπου όσο γερνάει; Γίνεται πιο ξεκούττης ή πιο σοφός; Μια νέα αμερικανική επιστημονική έρευνα δείχνει ότι όντως «ο παλιός είναι αλλιώς» και συχνά αυτό σημαίνει πως μπορεί πράγματι το μυαλό του να δουλεύει πιο αργά, αλλά πιθανότατα έχει επίσης πιο ώριμη και σοφή σκέψη.

Η μελέτη

Οι ερευνητές, με επικεφαλής τον Τζόσουα Χάρτσχορν του Πανεπιστημίου MIT και τη Λόρα Τζερμάλν του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ, που έκαναν τη σχετική δημοσίευση στο περιοδικό ψυχολογίας «Psychological Science», σύμφωνα με τους New York Times, ανέλυσαν διαχρονικά στοιχεία για μια πληθώρα νοητικών τεστ που αφορούσαν ανθρώπους όλων των ηλικιών (10 έως 89 ετών).

Το βασικό συμπέρασμά τους είναι ότι τα παραδοσιακά κομπλιμέντα στους ηλικιωμένους περί σοφίας δεν γίνονταν ανέκαθεν απλώς για να τους χρυσώσουν το χάπι, επειδή ξεχνάνε όλο και περισσότερα πράγματα, αλλά έχουν βάση, καθώς όντως ορισμένες τουλάχιστον νοητικές ικανότητες βελτιώνονται με το πέρασμα του χρόνου, πράγμα που φαίνεται και στα τεστ νοημοσύνης.

Η συσσώρευση γνώσεων και εμπειριών, η ορθότερη κρίση για τα κοινωνικά πράγματα, ακόμη και το ευκολότερο λύσιμο σταυρόλεξων είναι ανάμεσα σε αυτά που διακρίνουν συχνά έναν μεσήλικα και έναν ηλικιωμένο, σε σχέση με ένα νεότερο άνθρωπο.

Πολλά ευρήματα

Η νέα έρευνα έρχεται να προστεθεί σε άλλες που σταδιακά δείχνουν ότι τα πράγματα δεν είναι «μαύρο - άσπρο», ούτε υπάρχει κάποιο σαφές χάσμα γενεών, όσον αφορά το μυαλό. Πέρυσι, γερμανοί επιστήμονες συμπέραναν ότι το νοητικό «έλλειμμα» του εγκεφάλου στην τρίτη ηλικία προκαλείται κυρίως, από τη συσσώρευση τόσων γνώσεων, κάτι που έχει ως συνέπεια ο εγκέφαλος να επιβραδύνει τη λειτουργία του, επειδή καλείται συνεχώς να ψάχνει σε μια πολύ μεγαλύτερη νοητική «βιβλιοθήκη» δεδομένων από ό,τι ένας νέος.

Η νέα έρευνα υποστηρίζει ότι διαφορετικά είδη μνήμης και νόησης φθάνουν στο αποκορύφωμά της αποδοτικότητάς τους σε διαφορετικές ηλικίες. Δηλαδή, ο ανθρώπινος εγκέφαλος δεν εξελίσσεται και δεν ωριμάζει ενιαία με τον ίδιο ρυθμό. Έτσι, για παράδειγμα, η ταχύτητα επεξεργασίας του νου φαίνεται να κορυφώνεται στο τέλος της εφηβείας, ενώ η μνήμη ορισμένων πραγμάτων (π.χ. των ονομάτων) λίγο μετά τα 20. Η λεγόμενη λειτουργική μνήμη φθάνει στο αποκορύφωμά της μετά τα 30, ενώ η ικανότητα να θυμόμαστε πρόσωπα, κορυφώνεται γύρω στα 30.

Όμως, άλλες ικανότητες, όπως το να αξιολογεί κανείς σωστά την ψυχολογική κατάσταση του άλλου, φθάνει στο μέγιστο σημείο της μετά τα 40 ή και τα 50 σε έναν άνθρωπο. Σε συνδυασμό με το ότι οι μεγαλύτεροι ξέρουν περισσότερα πράγματα και έχουν συνείδηση ότι οι αποφάσεις τους έχουν επιπτώσεις για τους άλλους, το ότι συνήθως αντιλαμβάνονται καλύτερα τις επιπτώσεις αυτών των αποφάσεων, θεωρείται πολύ σημαντικό πλεονέκτημα έναντι των νεότερων. Έτσι, κατά τους επιστήμονες, ένας μεγαλύτερος κάνει καλύτερες κρίσεις σε διαπροσωπικό επίπεδο και παίρνει πιο σωστές αποφάσεις -παρ' όλο που σκέφτεται πιο αργά από έναν νέο.

Πηγή: tovima.gr